U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **H. A.,** nar. X, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 142/2010,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Navrhovatel se svým podáním ze dne 21. 5. 2010, označeným jako návrh na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, které bylo doručeno Městskému soudu v Praze (dále i jen „městský soud“) dne 9. 6. 2010 a tímto předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 21. 6. 2010, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to vydání rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 142/2010. Svůj návrh odůvodnil tím, že dne 24. 5. 2010 podal žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o nepovolení vstupu na území k Městskému soudu v Praze, avšak soud o tomto návrhu dosud nerozhodl. Svým návrhem se domáhá práva na svobodu pohybu, které stanoví pro omezení uplatněné pro pohyb osob striktní kritérium nezbytnosti. Důsledkem omezení pohybu je jeho zbavení svobody a setrvávání v uzavřeném přijímacím středisku Ministerstva vnitra, takže soudní přezkum splní svoji funkci pouze za předpokladu, že bude rychlý.

Předsedkyně senátu 5 Ca Městského soudu v Praze JUDr. Eva Pechová k uvedenému návrhu uvedla, že navrhovatel podal dne 26. 5. 2010 žalobu, doručenou soudu dne 27. 5. 2010, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí o nepovolení vstupu na území vydaného dne 17. 5. 2010 podle zákona o azylu. Na rubru žaloby podotkl „s žádostí o osvobození od soudních poplatků“, ovšem v žalobě žádnou takovou žádost nevznesl, proto jej soud vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu a poučil o tom, že může požádat o osvobození od poplatku. V návaznosti na to pak soud hodlal vyzvat žalobce

k předložení kopie napadeného rozhodnutí, neboť ta nebyla k žalobě připojena. Soud dosud nemá k dispozici vyjádření žalovaného k žalobě a správní spis, k čemuž byl žalovaný vyzván dne 15. 6. 2010. Ve věci dosud nebyl zaplacen soudní poplatek, ani nebyla podána řádná žádost o osvobození od soudních poplatků, soud se nemohl seznámit s napadeným rozhodnutím, takže není ani jasné, zda jsou dány podmínky řízení, za nichž lze ve věci jednat a rozhodnout. Za těchto okolností považuje návrh na určení lhůty k vydání rozhodnutí za nedůvodný a navrhuje jeho zamítnutí.

Z obsahu předloženého spisu městského soudu sp. zn. 5 A 142/2010 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 21. 5. 2010, doručenou městskému soudu dne 27. 5. 2010, domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2010, č. j. OAM-119/LE-LE05-NV-2010, jímž mu nebyl povolen vstup na území České republiky dle § 73 odst. 4 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky. Navrhovatel současně podal žádost o osvobození od soudních poplatků, avšak tuto žádost nedoložil potvrzením o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků, ani k žalobě nepřipojil opis napadeného rozhodnutí, jak mu ukládá § 71 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění.

Městský soud po zahájení řízení nejdříve usnesením ze dne 9. 6. 2010, č. j. 5 A 142/2010 – 7, vyzval navrhovatele, aby ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za žalobu ve výši 2000 Kč. Dne 15. 6. 2010 soud zaslal žalovanému poučení o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat, s kopií žaloby navrhovatele a zároveň si od něj vyžádal vyjádření k žalobě ve lhůtě 15 dnů a předložení úplného správního spisu v originále, poté dne 16. 6. 2010 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po zhodnocení obsahu předloženého spisu průtahy v řízení před Městským soudem v Praze neshledal, vycházel přitom z následujících skutečností:

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Za průtahy v řízení lze označit ty postupy (či mnohdy již excesy) soudních osob (soudců, vyšších soudních úředníků, soudních tajemníků, justičních čekatelů a jiných soudních zaměstnanců), které jsou neslučitelné s platnou právní úpravou nebo přímo této úpravě odporují. Mezi nejčastější pochybení náleží průtahy v řízení způsobené např. zbytečným prováděním různých procesních úkonů, odročováním jednání, nadbytečným (neúčelným) dokazováním či nezvládnutím procesní situace vyvolané účastníkem řízení, který má snahu řízení (z různých důvodů) prodlužovat. Nejzávažnější jsou pak případy, kdy soudce pro složitost případu jeho řešení raději odkládá, vyřizuje případy méně skutkově či právně náročné, aby raději prostřednictvím těchto případů měl určitý počet skončených (vyřízených) věcí.

Zákonodárce v žádném z obecných procesů nestanovil lhůtu k jeho provedení. Proto při posouzení přiměřenosti doby řízení je třeba zvažovat okolnosti konkrétního případu, zejména složitost dané záležitosti, jakož i chování účastníků řízení, zejména pak

žalobce. Ústavní soud (v nálezu ze dne 30. 11. 2005, sp. zn. IV. ÚS 392/05, publ. pod č. 218, sv. 39 SbNU, str. 311; nálezy Ústavního soudu jsou dostupné na http://nalus.usoud.cz) uvedl, že *„[p]ro účely posuzování průtahů v řízení je nicméně klíčovým faktorem skutečnost, zda průtahy spočívají toliko na straně státní moci (soudu) nebo jsou vyvolávány také jednáním účastníků řízení či přímo stěžovatelem.*“

Podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích se soud při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu. Dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je - li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Podle ust. § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Pokud jde o jednotlivá shora uvedená hlediska v daném případě, je již z okolnosti, že navrhovatel nepřipojil k žalobě opis napadeného rozhodnutí, ani potvrzení o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků či jiný doklad prokazující jeho majetkové poměry, patrné, že navrhovatel nesplněním požadavku zákona připojit k žalobě opis napadeného rozhodnutí a doklady umožňující posoudit jeho žádost o osvobození od soudních poplatků sám způsobil průtahy v řízení. V této souvislosti nelze rovněž přehlédnout, že návrh navrhovatele na určení lhůty k vydání rozhodnutí ve věci je datován dnem 21. 5. 2010, tedy ještě před podáním žaloby k soudu, a že byl doručen soudu již po 13 dnech od zahájení řízení; za této procesní situace nelze městskému soudu, který v důsledku neúplné žaloby navrhovatele byl nucen činit shora uvedené procesní úkony, přičítat k tíži délku řízení, k jeho prodlužování naopak dochází podáním nedůvodného návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

S přihlédnutím k výše uvedenému Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než nedůvodný návrh zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 1. července 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu